

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

מִירוּמָזַם

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

מזמורים

Am Sonntag sagt man

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Dann לדוד מזמור oben Seite 145.

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

מה שיר מזמור לבני-קנח: גדול יי ומהלל מאד. בעיר אלהינו הר-קדש:
 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירבותי צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה
 נודע למשגב: ביהנה המלכים נועדו עברו יחדו: הפה ראו בן תמהו נבחרו
 נחפזו: רעה אחרתם שם חיל ביולדה: ברוח קדים תשיבר אגיות תרשיש
 באשר שמענו. בן ראינו בעיר-יי צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד-
 עולם סלה: הפינו אלהים חסדך בקרב היכלך: בשמך אלהים בן תהלתך על-
 קצוי-ארץ צדק מלאך ימינה: ישמח. הר ציון תגלנה בנות יהודה למען
 משפטך: סבו ציון והקיפוה. ספרו מגדליה: שיתו לבכם. לחילה פסגו ארמנותיה.
 למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

פ"ב מזמור לאספה אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי
 תשפטו עול. ופני רשעים תשא סלה: שפטו-דל ויתום. עני ורש הצדיקו:
 פלטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו. ימוטו
 כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובני עליז כלכם: אכן באדם תמותו.
 ובאחר השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. ביה-אתה תנחל בכל הגוים:

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

עד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על
 גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק. יתאמרו
 כל-פעלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו. ויתומים ירצחו:
 ויאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם. וכסילים מתי
 תשבילו: הנטע און הלא ישמע. אם-יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא
 יזכיר. המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם: כי הפה הקל: אשרי הגבר
 אשר תישרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד יברה לרשע
 שחרת: כי לא ישוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט
 ואחריו כל-ישרי לב: מי-יקום לי עם מרעים. מי-יתיב לי עם-פעלי און: לולי

י עזרתה לי. במעט שכנה הומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך יי יסעדני:
 ברב שרעפי בקרבי. תנחומיה ישעשעו נפשי: היחברך בפא הוות. יצר עמל עלי
 חק: גודו על נפש צדיק ודם נקי רשעיו: ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי:
 וישב עליהם. את אונם וברעתם יצמיתם. יצמיתם יי אלהינו: לנו נרננה

Am Donnerstag:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו. הריעו לאלהי יעקב:
 שאר-זמרה ותנו-תף. כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר. בפסח ליום
 חגנו: כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות וביהוסף שמו בצאתו
 על ארץ מצרים. שפת לא-ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו. בפיו מהוד
 תעבדנה: בצרה קראת ואחלצך אענה בסתר רעם. אבחנוך ו על-מי מריבה
 סלה: שמע עמי ואעידה בך. ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר.
 ולא תשתחווה לאל גבר: אנכי וי אלהיך הפעלה מארץ מצרים. הרחב-פיה
 ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא-אבה לי: ואשליחהו בשרירות
 לבם. ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל בדרך יחלכו: במעט
 אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יי יבחש-לו. ויהי עתם לעולם:
 ויאכילהו מחלב חטה. ומצור רבש אשפיעך:

Am Freitag:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 יי מלך גאות לבש. לבש יי עז התאזר אף-תפוז תבל בל-תמוט: נכון
 בסוף מאז מעולם אמה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
 דקום: מקלות מים רבים אדירים משפריים אדיר בפרום יי: עדתיה נאמנו
 מאד לביתך נאנה-קדש יי לארץ ימים:

Am Sabbath.

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד
 בבקר חסדך. ואמונתך בלילות: עלי-עשור ועלי-נבל עלי הגיון בכבוד: כי
 שמתני יי בפעלה במעשי ידך ארנן: מדה-גדלו מעשיך יי מאד עמקו
 מחשבותיך: איש בער לא ידע וכסיל ו לא-יבין את-זאת: בפרוח רשעים כמו
 עשב ויציצו בל-פעלי און להשמדם עדי-עד: ואתה מרום לעולם יי: כי הגה
 איכה יי פי-הגה איכה יאבדו ותפרדו בל-פעלי און: ותרים בראים קרני בלותי
 בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אונני: צדיק
 בתמר יפרח בארז בלבנון ישגה: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו:
 עוד יגובו בשובה דשנים ורעננים יהיו: להגיד פי-ישר יי צורי ולא עולתה בו: